

РЕШЕНИЕ

№ 4173

гр. София, 24.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

**ЧЛЕНОВЕ: Силвия Житарска
Адриан Янев**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2606** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция Югозападна към Агенция „Митници“, с предишно наименование Митница „Столична“, чрез юристконсулт К., против Решение №20001188 от 04.01.2021 г. по НАХД № 16504/2018 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 102-ри състав, с което е отменено Наказателно постановление № 259/2018 от 09.08.2018г., издадено от заместник-началник на Митница „Столична“, с което на Т. Ц. С., на основание чл.234, ал.2, т.1 вр. ал.1, т.1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 7 397.12 (седем хиляди триста деветдесет и седем и 0.12) лева, представляваща 100 % от частично избегнатите публични държавни вземания (мито – 2311.60 лв. и ДДС – 5 085.52 лв.) за стоката по митническа декларация с рег. № MRN 17 BG 005800 H 0126487/20171129, за административно нарушение на чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ.

Наведените касационни основания са за нарушение на материалния закон и

допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр.чл.63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН. Изложени са съображения, че нарушението е доказано по категоричен начин от събраните писмени и гласни доказателства, като изводите на съда в противния смисъл били погрешни и не кореспондирали със събраните доказателства. Счита, че административното производство, във връзка с отмяна на Решение № РЗМ-5800-716/32-326201/21.11.2017г. е неотнормимо към ангажирането на административнонаказателната отговорност по ЗАНН. При издаване на НП не са допуснати нарушения на разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и на чл. 40 от ЗАНН. Относно различията в датата на извършване на соченото митническо нарушение е посочено, че това несъответствие е отстранимо по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН. Заявено е искане съда да постанови решение, с което да бъде отменено оспореното решение и спорът решен по същество, като се потвърди НП № 259/2018 от 09.08.2018г., издадено от заместник-началник на Митница „Столична“.

Ответницата Т. Ц. С. се представлява от адв. М. А., която поддържа депозирания отговор по предявената касационна жалба, оспорва същата, като счита решението на СРС за правилно и моли същото да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на разноски.

Участващият в касационното производство прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Х.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

К. контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Софийският районен съд е приел от фактическа страна, че с предварителен договор от 27.07.2016г. Т. С. закупила лек автомобил „Т.“, модел „L. С.“, тип – бензин, с дата на първа регистрация 01.01.2013г., с шаси (рама) №

JTMHY7AJ4D4012064, като била уговорена продажна цена от 36 999 щ. долара, от които 10 хил. щ. долара били заплатени при сключване на договора, а останалата част (26 999 U.) трябвало да се внесат до 27.09.2016г. С разписка от 27.07.2016г. депозитът от 10 000 щ. долара бил заплатен, предоставено е на С. владението и ползването на моторното превозно средство, а впоследствие била платена и цялата сума.

С полет на 21.02.2017г. Т. С. се завърнала в България от САЩ. По-късно, на пристанище „В.“ пристигнал и въпросния автомобил.

На 05.10.2017г. в Столичната митница била подадена митническа декларация MRN № 17 BG 005800 K 0103660/20171005, с държава на изпращане – САЩ, за митнически режим „допускане за свободно обращение“ с искане за разрешение за безмитен внос на автомобила въз основа на Регламент (ЕО) № 1186 от 16.09.2009г. на Съвета за установяване на система на Общността за митнически освобождавания, като въпросната декларация била приета при изпълнение на чл.172 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. на ЕП и на Съвета, като получател била посочена Т. С.. Към тази декларация били представени и изискуемите по чл.163 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. на ЕП и на Съвета документи (декларация на С. за преместване на постоянното ѝ местопребиваване; копие на бордна карта и оригинал на талон за регистрация от 17.10.2016г.). Извършена била документална проверка по чл.188, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 952/2013г. на ЕП и на Съвета за тази декларация и придружаващите я документи с оглед установяване спазването на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1186/2009г. на Съвета, като след тази проверка митническите органи установили, че автомобилът бил във владение и бил използван от С. по-малко от шест месеца преди датата на преустановяване на обичайното пребиваване в третата страна (САЩ) и затова приели, че не били налице всички условия по чл.4 – чл.14 от Регламент (ЕО) № 1186/2009г. на Съвета и не следвало да се обосновава приложимост на чл.58, ал.14, т.4 от ЗДДС за освобождаване от заплащане на дължим ДДС за вноса на този автомобил, като тези изводи на митническите органи били отразени в Решение № РЗМ-5800-716/32-326201/21.11.2017г. на началника на Столична митница.

На 29.11.2017г., в Митница Столична на Агенция „Митници“, била подадена митническа декларация за митнически режим „допускане за свободно обращение“ на 1 (един) бр. употребяван пътнически автомобил марка „Т.“, модел „L. С.“, тип – бензин, с дата на първа регистрация 01.01.2013г., жълт на цвят, работен обем от 5 700 м3, мощност 381 к.с./SAE, места – 7, шаси (рама) № JTMHY7AJ4D4012064, с държава на изпращане на превозното средство – САЩ.

Въпросното превозно средство било представено пред митническите органи – терминал „Д.“ на [улица]столицата. Декларирането на моторното превозно средство пред митническите органи станало с митническа декларация MRN № 17 BG 005800 H 0126487/20171129, която била приета при изпълнение на разпоредбите на чл.172 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. на ЕП и на Съвета, като получател на автомобила била посочена Т. С..

В клетка № 22 на митническата декларация („обща фактурна стойност“) била декларирана стойност от 20 000 (двадесет хиляди) щатски долара. При митническото

оформяне били представени, описаните в клетка № 44 („представени документи”) на митническата декларация, изискуеми съгл. чл.163 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. на ЕП и на Съвета, документи. Към представените документи бил оригинален талон на описание автомобил с дата на регистрация 17.10.2016г., както и нотариално заверена декларация от С. за цената на въпросния автомобил.

По така декларираната митническа стойност на това превозно средство, на осн. чл.77, § 1, б. „а”, чл.87, § 1 и чл.101, § 1 от Регламент (ЕС) на ЕП и на Съвета, чл.54 и чл.56 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), за С. възникнало митническо задължение за подлежащи на плащане публични вземания в общ размер на 11 716.88 (единадесет хиляди седемстотин и шестнадесет и 0.88) лева, от които сумата от 3 658.40 (три хиляди шестстотин петдесет и осем и 0.40) лева за вносно мито и сумата от 8 058.48 (осем хиляди петдесет и осем и 0.48) лева за ДДС.

Извършена била документна проверка на митническата декларация от 29.11.2017г. и придружаващите я документи, на осн. чл.188, б. „а” от Регламент (ЕС) № 952/2013г. на ЕП и на Съвета, като със служебна бележка № 32-340142/04.12.2017г. документацията била изпратена на Отдел „Тарифна политика” при Столична митница за становище относно декларираната митническа стойност на горепосочения автомобил.

На 20.12.2017г. Отдел „Тарифна политика” при Столична митница излязъл със Становище рег. № 32-360810/20.12.2017г. (вж. л.53), след преглед и анализ на приложените към митническата декларация, както и на назначена и изготвена автотехнико-оценителна експертиза на процесния автомобил, на осн. чл.74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. на ЕП и на Съвета била определена митническа стойност в размер на 59 700 (петдесет и девет хиляди и седемстотин) лева, като на осн. чл.77, § 1, б. „а”, чл.87, § 1, чл.101, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. на ЕП и на Съвета, както и на осн. чл.54 и чл.56 от ЗДДС, за С. възникнало митническо задължение за подлежащи на плащане публични държавни вземания в общ размер на 19 114 (деветнадесет хиляди сто и четиринадесет) лева, от които 5 970 (пет хиляди деветстотин и седемдесет) лева – вносно мито, и 13 144 (тринадесет хиляди сто четиридесет и четири) лева – за дължим ДДС.

Изпратено е Уведомление рег. № 32-366415/29.12.2017г. (вж. л.29-30), връчено на 12.01.2018г., с което Солоко била уведомена за извършената допълнителна проверка и определената нова митническа стойност на превозното средство.

Представени са писмени възражения вх. № 32-25807/25.01.2018г., в които подробно са изложени аргументи за наличието на основанията по Регламент (ЕС) № 952/2013г. на ЕП и на Съвета за освобождаване от вносни мита за внасяното лично имущество.

При проверка на митническата декларация от 29.11.2017г., на приложените към нея документи и на материалите по преписката, „старши митнически инспектор” в Столична Митница приела, че има данни за административно (митническо) нарушение за това, че на 20.12.2017г. в столицата, Т. С., като подала митническа

декларация MRN № 17 BG 005800 H 0126487/20171129 за митнически режим „допускане за свободно обращение” на въпросния лек автомобил с декларирана стойност 20 000 U., била направила опит да избегне частично заплащане на мито и ДДС в размер на 7 398.12 (седем хиляди триста деветдесет и осем и 0.12) лева, от които мито в размер на 2 312.60 (две хиляди триста и дванадесет и 0.60) лева и ДДС в размер на 5 085.52 (пет хиляди осемдесет и пет и 0.52) лева.

На 28.02.2018г. С. се явила в Столична митница, където дала писмени обяснения по случая. На същата дата е съставен Акта за установяване на административно (митническо) нарушение (АУМН) № 121/28.02.2018г., в който били отразени обстоятелствата по извършването на проверката и по извършването на нарушението, фактичното описание на соченото нарушение (опит за избягване частично заплащане на мито и ДДС в общ размер на 7 398.12 лева на 20.12.2017г. в столицата), както и неговата правна квалификация – по чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ. АУМН е връчен на С. с възможност за писмени възражения. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН е представено писмено възражение вх. № 32-65421/02.03.2018г.

Въз основа на съставения АУМН № 121 от 28.02.2018г., на 09.08.2018г. заместник-началникът на Столична митница издала процесното НП № 259/2018 от 09.08.2018г., в което били отразени обстоятелствата по депозираната декларация и извършената последваща митническа проверка, фактичното описание на митническото нарушение (направен опит за избягване заплащане на мито и ДДС в общ размер на 7 397.12 лв. с декларирането на въпросния автомобил на 29.11.2017г. пред столичната митница) и неговата правна квалификация (чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ), като възраженията относно декларираната застрахователна стойност били отхвърлени с арг. чл.69 вр. чл.70 и чл.74 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. на ЕП и на Съвета, а на осн. чл.53, ал.2 от ЗАНН наказващият орган приел наличието на „неточности” в АУМН относно датата на нарушението (отразена 20.12.2017г. вм. вярната 29.11.2017г.) и относно общия размер на избегнатите мито и ДДС (отразена 7 398.12 лв. и мито от 2 312.60 лв. вм. верните 7 397.12 лв. и мито от 2 311.60 лв.), като на осн. чл.234, ал.2, т.1 вр. ал.1, т.1 от Закона за митниците на Т. С. било наложено административно наказание „глоба” от 7 397.12 лв. за посоченото нарушение.

За да постанови този резултат съдът е приел в мотивите си, че актът и оспореното наказателно постановление били издадени от компетентни длъжностни лица, както и че са спазени сроковете по чл.34 ЗАНН. За да отмени НП СРС е приел, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. На първо място е посочил, че в нарушение на разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, АУМН е подписан от един свидетел, който обаче не е присъствал на установяване на нарушението. Отделно от това е приел, че са налице противоречия и неясноти при описанието на соченото административно нарушение и отразяването на обстоятелствата по неговото извършване: не става ясно по какъв начин актосъставителят е достигнал до извода, че общият размер на митните сборове и други държавни вземания е 7 398.12 лв., както и по какъв начин са били изчислени стойностите на митото и на дължимия ДДС за въпросното МПС. За неясно е посочил и твърдението, че с подаването на митническата декларация от 29.11.2017г., на 20.12.2017г. С. е направила опит да избегне „частично заплащане” на дължимите мито

и ДДС. В допълнение е отразено, че в НП са посочени други стойности на дължимите публични вземания – мито и ДДС, които различни от тези, отразени в АУМН, както и че АУМН не включват обстоятелства, посочени за първи път в НП, изложените фактически данни си противоречат взаимно, което създава сериозно противоречие относно обективните характеристики на твърдяното административно (митническо) нарушение, а така се получава неяснота дали става въпрос за пълно избягване плащането на митни сборове и други държавни вземания или за частично такова, съотв. довършено ли е или е налице само опит за извършване. Посочени са и различия в датата на извършване на соченото митническо (административно) нарушение – според актосъставителя деянието е извършено на 20.12.2017г., но според наказващия орган тази „техническа грешка” била отстранима по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН и той приел за дата на извършване на соченото митническо нарушение 29.11.2017г. Относно определянето на митническата стойност на процесния автомобил, от значение при издаването на НП и отнемането на предмета на нарушението, СРС е приел, че тази стойност е дадена към дата (13.12.2017г.), която не е свързана с митническото деклариране и не са изложени никакви съображения по какъв начин е прието, че същата следва да бъде 59 700.00 лева. В АУМН и НП са изчислявани мито и ДДС без да се посочат данните относно дължимото мито и неговото основание, валутния курс за изчисляване на стойността, на фона на неяснота дали изчислените стойности (за дължимо мито от 2 311.60 лв. и дължим ДДС от 5 085.52 лв.) са въз основа на декларираната стойност на МПС по митническата декларация, съотв. по договорната стойност съобразно договора за покупко-продажба от 27.07.2016г. или по оценката от вещото лице към датата на декларирането. СРС е посочил и че е налице неяснота относно индивидуализацията на наказанието, доколкото същото е функция на митническата стойност на съответната стока и на размера на избегнатите публични държавни вземания. Съдът формирал и извод, че наказателното постановление, подлежи на отмяна изцяло, защото в конкретния случай не бил осъществен от санкционираното лице и състав на митническа измама по чл.234, ал.1, т.1 ЗМ., тъй като в случая с вноса на въпросното МПС са били изпълнени условията на Регламент (ЕО) № 1186 от 16.09.2009г. за освобождаване от мито на внасяното имущество, поради което не съществува и възможността същата „да избегне” заплащането, независимо пълно или частично, на митата и другите публични държавни вземания (ДДС при безмитен внос е с нулева ставка).

Районният съд е приел още, че съгласно решение по адм. д. № 10989/2018 г. по описа на АССГ Т. Ц. С. има право да внесе автомобила без да заплаща мито, поради което изключва митническото нарушение по избягване плащането на мито.

Решението е правилно.

Настоящата инстанция споделя съображенията на СРС, за наличието на съществено процесуално нарушение по чл. 42, т. 2 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в АУМН е посочена като дата на извършване на нарушението 20.12.2017г., а в НП е посочена дата на извършване на нарушението 29.11.2017г. Точното и недвусмислено посочване на датата на извършване на нарушението е императивен реквизит при съставянето на АУМН и при издаването на НП. От своя страна несъответствието по отношение на датата на нарушението, представлява съществено нарушение на производствените правила, което освен, че нарушава правото на защита на засегнатото лице, тъй като не му дава възможност да разбере всички елементи от отговорността, която му се вменява, препятства и контрола за законосъобразността

върху проведеното административнонаказателно производство, доколкото с датата на извършване на нарушението се свързва както срокът по чл.34 от ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност. За това нарушение не може да намери приложение нормата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, нито подлежи на отстраняване в хода на съдебния контрол.

Правилни са изводите на СРС, че са налице противоречия и неясноти при описанието на соченото административно нарушение и отразяването на обстоятелствата по неговото извършване. В съдържанието на АУМН не става ясно по какъв начин актосъставителят е достигнал до извода, че общият размер на митните сборове и други държавни вземания е 7 398.12 лв. (2 312.60 лв. за мито и 5 085.52 лв. за ДДС), както и по какъв начин са били изчислени стойностите на митото и на дължимия ДДС за въпросното моторно превозно средство. Не става ясно по каква причина митническата стойност на МПС е изчислена по оценката от вещото лице към датата на декларирането при положение, че е наличен договор за покупко-продажба от 27.07.2016г., в който е посочена стойността на автомобила.

В наказателно постановление, наказващият орган е посочил различни от отразените в АУМН стойности на дължимите публични вземания – мито от 2 311.60 лв. и ДДС от 5085.52 лв., общо – 7 397.12 лв., като единствено е налице позоваване на заключението на вещо лице за стойност на автомобила към дата, която няма отношение нито към датата на подаване на декларацията (29.11.2017г.), нито към датата на извършване на нарушението, приета от актосъставителя (20.12.2017г.).

Предвид изложеното, наказаното лице е поставено в невъзможност да разбере от съдържателната част на АУМН и НП въз основа на какви фактически обстоятелства актосъставителят и наказващият орган са достигнали до извода относно дължимите публични държавни вземания (мито и ДДС) за процесното превозно средство, което е достатъчно основание за отмяна на атакуваното НП.

От важно значение е постановеното решение по адм. д. № 10989/2018 г. по описа на АССГ, с което се приема, че Т. Ц. С. има право на безмитен внос за процесния автомобил. Щом същата е освободена от внасянето на мито за автомобила, то няма как да се избегне плащането му, доколкото същото не се дължи. Посоченото означава липса на митническо нарушение за избягването плащането на мито, което въобще не е съобразено от административнонаказващия орган.

Важно е да се отбележи, че в решението по адм. д. № 10989/2018 г. по описа на АССГ се отбелязва, че Т. Ц. С. е преустановила своето обичайно пребиваване в трета страна, която напуска и се установява в Република България. В АУМН и НП въобще не са обсъдени тези обстоятелства, въпреки че са представени писмени доказателства за тях. Същите имат значение за освобождаване от данък при внос съгласно чл. 58, ал. 14, т. 4 ЗДДС - Освободен от данък е вносът на стоки в рамките на разрешения безмитен внос, когато се внася употребявано лично имущество от физически лица, които преместват обичайното си място на пребиваване в Европейския съюз.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите на първостепенния съд за отмяна на наказателния акт и поради несъответствието му с материалния закон. При условията на чл.221 ал.2 от АПК съдът препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат преповтаряни.

По изложените съображения, касационният съд счита, че спрямо обжалваното решение не е налице което и да е от касационните основания по чл. 348 от НПК, които да налагат неговата отмяна.

Предвид изхода на спора, правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от адвокат, чието вознаграждение е доказано в размер на 500 лева за касационната инстанция.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20001188 от 04.01.2021 г. по НАХД № 16504/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 102-ри състав

ОСЪЖДА Териториална дирекция Югозападна към Агенция „Митници“, с предишно наименование Митница „Столична“, да заплати на Т. Ц. С., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 500 /петстотин/ лева разноски в касационното производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.